

ESQUERRA DE CATALUNYA

FRONT ELECTORAL DEMOCRÀTIC

Dilluns 6 de juny de 1977 / Número 7

MONTJUIC

12 JUNY '77

TOTS PER LA GENERALITAT

AMB EL NOSTRE PRESIDENT

ESQUERRA DE CATALUNYA

MARXA PER LA GENERALITAT

Una gegantina Marxa per la Generalitat. Aquest és l'objectiu que ens proposem aconseguir el proper diumenge, dia 12, convocant tot el nostre poble a la muntanya de Montjuïc. Que d'arreu del Principat, els ciutadans de Catalunya convergeixin vers el Cap i Casal amb un únic anhel, una reivindicació unitària: la recuperació de la Generalitat, l'Estatut de 1932 i les seves institucions, el retorn del nostre President Josep Tarradellas. Un acte pacífic en el que el nostre poble doni suport amb la seva presència a aquesta reivindicació.

UN ACTE DE TOT EL POBLE DE CATALUNYA

No volem que aquest sigui un acte de partit. Esquerra de

Catalunya, en convocar-lo, demana a tots els partits i organitzacions populars que s'uneixin a aquesta convocatòria. Volem així materialitzar els acords de la Segona Sessió Plenària de l'Assemblea de Catalunya. Perquè creiem que sols un acte pacífic d'aquestes característiques pot fer que els acords adoptats sobre el paper tinguin el suport popular que ens cal.

La nostra és una coalició que compleix els seus compromisos. A la Segona Sessió Plenària de l'Assemblea de Catalunya ens vàrem comprometre a organitzar abans de les eleccions un acte pacífic que donés suport popular als acords adoptats. Que recolzés amb la presència de milers de ciutadans de Catalunya la reivindicació del retorn del president i la decisió de constituir l'Assemblea de Parlamentaris. Complint

aquell compromís, fem ara efectiva la nostra crida.

Aquesta crida la dirigim a tot el poble de Catalunya, a tots els partits polítics i organitzacions. Volem que aquest sigui un acte de tot Catalunya, perquè estem convençuts de que recuperar la Generalitat no és un problema exclusiu d'Esquerra sinó que afecta a tots els homes i dones de Catalunya.

Per això cridem a tots els partits catalans a participar-hi, sense cap afany de protagonisme. Als que varen recolzar els acords de l'Assemblea de Catalunya, perquè creiem que la seva participació en l'acte i en la seva organització és la conseqüència lògica del seu vot. Als qui votaren en contra, perquè pensem que encara poden rectificar pel bé de Catalunya i dels seus interessos nacionals. En

aquesta esperança, doncs, hem decidit fer aquesta convocatòria ciutadana pacífica i responsable.

El punt de convergència d'aquesta Marxa per la Generalitat el preveiem a Montjuïc. A primera hora de la tarda, el nostre poble, procedent de tots els indrets, s'anirà concentrant entorn al Palau Nacional on preveiem celebrar l'acte. D'algunes comarques, de nombrosos llocs de Catalunya, sabem ja que estan organitzant-se serveis de transport col·lectiu.

L'acte polític, previst a les 7 del vespre, tindrà lloc al Palau Nacional de Montjuïc, tenint com lloc principal de concentració l'esplanada i l'escalinata. Un servei de megafonia potent i ben distribuït garantirà que els parlaments siguin escoltats arreu de la muntanya.

Atemptats al servei de la reacció

Esquerra de Catalunya-Front Electoral Democràtic condemna l'atemptat terrorista ocorregut ahir dia 4 de juny al barri de Sants, en el que han perdut la vida dos guàrdies civils. Considerem que actes d'aquest tipus són realitzats per grups que pretenen impedir el camí a la democràcia, creant un clima de terror en els moments en que el poble de Catalunya està decidint el seu futur en unes eleccions.

Es evident que actes criminals d'aquest tipus, com també el sabotatge a Madrid d'unes línies d'alta tensió deixant sense electricitat alguns barris, no tenen altre objectiu que crear un clima d'inseguretat i malestar per tal d'impedir la celebració de les properes eleccions i un estat de por del que solament en sortiran beneficiades les candidatures més reaccionàries.

El camí més segur per impedir aquestes provocacions és el triomf electoral de les forces populars. Esquerra de Catalunya invita al poble a no perdre la calma i fa una crida a la unitat de totes les forces antifeixistes per si calgués l'actuació cívica en defensa de la pau ciutadana i de la llibertat.

ESQUERRA DE CATALUNYA

Immigrants? No.

CIUTADANS DE PLE DRET

Mai no hi ha hagut, en tota la història d'aquest país, tanta igualtat entre tots els ciutadans de Catalunya, vinguessin d'on vinguessin, com en temps de la Generalitat.

Màxima igualtat legal que clarament expressaven els textos cons es manifesta que té la mateixa condició i drets qualsevol ciutadà, hagi nascut aquí o hagi fixat, per les raons que sigui, el seu domicili a Catalunya.

Però el que encara és més important, mentre vam tenir autonomia i govern propi, va haver-hi la major igualtat real, és a dir, en les relacions entre els homes. És evident que no pot haver una completa igualtat en una societat de classes com la de la Catalunya dels anys 30, però no és menys cert que la direcció política de Catalunya pels homes de l'Esquerra, que van tenir com a preocupacions fonamentals la qüestió nacional i el progrés social, permeté portar a terme pràcticament unes millores substancials en les condicions de vida i de treball de la majoria de la població, millorant en gran mesura d'aquesta manera les relacions entre tots els ciutadans.

CATALUNYA I LES MIGRACIONS

Catalunya és una nació històricament oberta, amb un poble compost per homes i dones de la més diversa procedència, instal·lats aquí en èpoques successives. El moviment migratori ha estat constant. L'historiador Vicens Vives diu per exemple que la pagesia catalana en l'època carolíngia estava for-

mada per «homes que venien de qualsevol lloc»; que en la època comtal la població de Vic reunia a «homes de diversa procedència i raça»; que a finals del segle XVI els gascons, originaris del sud de França, representaven el 20 per 100 de la població de Catalunya. Fins al segle XVIII el nombre d'immigrants francesos va ser superior al d'espanyols. Al llarg del present segle s'han anat establint, massivament com sempre, persones procedents de les altres nacions de l'Estat espanyol.

Històricament ha canviat no sols el lloc de naixement de les persones immigrades, sinó també les causes de les migracions que actualment estan relacionades amb l'organització social i econòmica pròpia al sistema capitalista. En aquest sistema, les empreses es localitzen en funció dels interessos del capital, que busca el màxim benefici. Per això, no és Catalunya la que provoca l'emigració d'altres nacions, sinó que és el capital, en part català però també el capital financer espanyol (per tant també andalús, castellà, etc.) i el capital internacional (que controla bona part de les

grans empreses instal·lades a Catalunya) el que origina els grans desplaçaments de població tant cap a Catalunya com per l'interior del país. Els darrers anys és inclús superior el nombre de persones que es veuen obligades a emigrar per l'interior de Catalunya al de les que arriben procedents d'altres zones de l'Estat espanyol.

LA DISCRIMINACIÓ DELS «IMMIGRANTS»

Una cosa és que hi hagi moviments migratoris i per tant persones que es veuen obligades a abandonar la seva terra (emigrar) establint-se en un altre lloc (on emigren) i una altra cosa molt diferent és que es discrimini a una part dels ciutadans d'una nació atribuint-los permanentment la condició d'«immigrants», com si es tractés de ciutadans de segona categoria. És immigrant a Catalunya o a qualsevol part del món, la persona que arriba de fora i solament en el moment del desplaçament, però un cop establert aquí és resident temporal si vol instal·lar-se poc temps i tornar al lloc d'origen, o és ciutadà de ple dret si ell vol.

No és Catalunya qui provoca l'emigració, sinó el gran capital, que no respecta cap dret i al que solament mou el benefici. El gran capital ha apilat els treballadors en barris que són autèntics «ghetos» urbans.

Per què hi ha tanta confusió sobre una cosa tan clara? Perquè hi ha gent que sembla confusió declarant coses diferents de les que fan o representen. El centralisme espanyol ha fomentat més que ningú la divisió entre les nacions i entre les persones de diferent origen, però cal també clarificar les posicions ambigües promogudes des d'aquí:

1. El nacionalisme burgès català

Una part de l'alta burgesia catalana és nacionalista, cosa que és positiva perquè són més gent a defensar un dret democràtic fonamental. El problema és que tenen l'ambició encara avui, de dirigir el necessari projecte polític que ens porti a la reconstrucció nacional.

Es declaren a favor de Catalunya, a la que en part serveixen des de les seves posicions de classe, però el seu afany de protagonisme perjudica seriosament els interessos nacionals. En lloc de representar la seva pròpia classe i mostrar clarament el seu particular nacionalisme de classe, confonen amb les seves pretensions de centre i centre-esquerra i provoquen un rebuig en bloc de tot el que defensen, Catalunya entre d'altres coses, per part de molta gent, especialment per part de les persones que encara no han entès la qüestió nacional.

Vivim encara els efectes dels equívocs que ha creat recentment en tractar el tema de les migracions, donant peu a una nova campanya contra Catalunya en la que

s'ha intentat, una vegada més, oposar a les persones de distinta procedència.

2. El lerrouxisme

En relació amb una de les principals característiques de la trajectòria d'A. Lerroux, es pot designar com a lerrouxisme la política dels que, tenint influència en el moviment obrer i popular, utilitzen pretextos per dividir-lo amb fins partidistes. Declaren defensar els interessos dels treballadors i de les classes populars però de fet els perjudiquen greument perquè provoquen la divisió.

Parlar avui d'«immigrants» referint-se a persones, moltes de les quals fa temps que són al país i desitgen continuar-hi, ressaltant l'única característica comú d'haver nascut fora de Catalunya, és a més de discriminatori, partidista, perquè denota en aquests moments, el desig d'atreure's uns vots de persones influïdes per una mala informació.

És paternalisme intentar treure partit de les condicions diferencials que poden afectar a una part dels treballadors (més eventualitat i inestabilitat en el treball, menors remuneracions, inclús problemes de llengua i de cultura, etc.) en lloc de reforçar la unitat de tota la classe treballadora perquè, a més de resoldre aquestes i d'altres moltes diferències que el poble no ha creat ni desitja, es vagi capacitant per anar el capdavant dels canvis que la majoria de les altres classes populars també reclamen i que, per tant, el conjunt de la societat necessita.

CONSERVEM LA IDENTITAT

El llarg camí cap a la superació de les desigualtats no passa en absolut per la renúncia a l'origen de cadascú. L'estimació de cada persona a la seva terra és un sentiment noble, perdre-la seria una mutilació. La persona que s'estableix en un lloc diferent desitja ampliar la seva estimació a la nova terra a la que va. De vegades no es troben facilitats per fer-ho, com ha passat a Catalunya durant la dictadura. Solament un poder polític autònom i popular és capaç d'organitzar la societat de forma que cada persona pugui accedir al coneixement i estimació de la personalitat col·lectiva d'aquesta societat i de les seves diverses manifestacions: forma de vida, organització política, llengua, cultura, costums, institucions socials, etc.

La conservació de la identitat de cada persona és inclús important per a la societat. És indubtable que la personalitat de Catalunya s'ha anat formant amb la vida del seu poble continuament enriquint amb les aportacions de tots els que s'han anat establint aquí. També aquest enriquiment serà major si hi ha, com ja vàrem tenir amb la Generalitat, un poder polític autònom i popular que l'estimuli gràcies a la participació de tots els ciutadans en els diferents òrgans de govern...

**JOSEP M. OROVAL
I PLANAS**

VOLEM L'ESQUERRA

**Manuel Anglada Artesà
C/. Mendizábal, 38. Tf.
40 07 15. Mora la Nova
(La Ribera.)**

Manuel Anglada, artesà, és l'home típic de la comarca de la Ribera. Pertany des del 1931 a Esquerra Republicana, essent secretari del partit a Mora la Nova fins que se n'anà a la guerra. Ha estat a la presó per repartir propaganda.

Sobre la nostra coalició diu: «Em sembla perfecta. Conec a Salvador Graú Mora, cap de candidatura per Tarragona i sé que és un home amb gran prestigi i simpatia. A d'altres candidats no els conec tant, però ja dic que la coalició em sembla perfec-

ta». «A la nostra comarca tenim problemes molt greus, continua dient, les centrals nuclears, el camp, les aigües de l'Ebre i d'altres de caràcter social que necessiten solucions immediates, que afavoreixin al poble. Votar Esquerra de Catalunya és una garantia de que aquests problemes començaran a resoldre's d'una vegada».

Manuel Anglada, home ben conegut a la comarca, acollirà de bon grat a tothom qui vulgui més informació i documentació sobre Esquerra de Catalunya.

Pere Aguilera Garriga, el darrer batlle elegit democràticament a Rubí, durant el miting celebrat per Esquerra de Catalunya a aquesta localitat del Vallès.

**Pere Aguilera. C/
Menar, 7. T.: 299 04 35.
Rubí. Vallés Occidental.**

Pere Aguilera Garriga és un dels homes més populars de Rubí. Sempre ha treballat al camp i encara que actualment està jubilat, continua lluitant per la República i la cultura.

Inicia la seva vida política als 17 anys al Centre Republicà de Rubí. El 1923 fou elegit vicepresident de la Unió de Rabassaires de la seva ciutat. Després participà en la fundació d'Esquerra Republicana, a la que s'uní el Centre Republicà. El 1931 fou elegit segon alcalde de Rubí. Detingut durant els fets d'octubre del mateix any junt amb tot l'ajuntament, rebé el suport de tota la població. El 1934 fou elegit al-

calde de la seva ciutat, essent l'últim alcalde elegit democràticament a Rubí. Després de la guerra civil fou condemnat a mort dues vegades. La sentència afortunadament no s'acomplí i fou desterrat i desposseït de les seves terres.

Es mostrà molt satisfet de la nostra coalició «perquè la unitat és molt important en aquests moments tot i que em dol molt que no s'hagi aconseguit la unitat de tots els partits polítics catalans d'esquerra». En quant a la situació a Rubí es mostrà molt optimista i afirmà que impera un esperit molt progressista i està renaixent una gran riquesa cultural.

PER UNA CATALUNYA FRATERNA I SOLIDÀRIA

LA CLASSE OBRERA PER LA GENERALITAT

2 d'agost de 1931. Francesc Macià, el dia del plebiscit de l'Estatut de Núria.

El restabliment de la vigència dels principis i institucions de l'Estatut del 1932, amb totes les conseqüències que d'això lògicament se'n deriven, és a dir, la restauració de la Generalitat i el retorn al capdavant d'ella del President Tarradellas, és una de les reivindicacions bàsiques del programa electoral d'Esquerra de Catalunya. En aquest mes de juny

del 1977, què pot significar per nosaltres la Generalitat? Encara que més o menys tots ho intuïm, intentem de posar-ho en clar.

En primer lloc, la reivindicació de la Generalitat significa per nosaltres la continuïtat democràtica per damunt del tràgic parèntesi de 40 anys

de dictadura. No es tracta de restaurar un «statu quo ante», de pretendre que aquí no ha passat res. No som ni somiadors ni nostàlgics. Les cicatrius que la guerra civil i la dictadura han deixat en el país són massa extenses i massa profundes perquè poguem esborrar-les. I ni els homes ni els països poden tornar endarrera en el temps.

La Catalunya objecte del nostre amor i del nostre esforç, dels nostres afanys i de les nostres lluites, és la Catalunya del 1977, amb tota la seva complexitat i diversitat i amb tots els seus problemes actuals, molts dels quals tenen poc a veure amb els d'ahir.

Però precisament perquè el que ens interessa és el país d'avui, el volem net dels estigmes del franquisme. No creiem en l'autenticitat d'una democràcia que seria el coronament, el «perfeccionamiento» de les institucions franquistes. Si hi ha d'haver democràcia de debò, cal que fem taula rasa del passat recent. No pas prenent que no ha existit però si eliminant-ne les darreres traces. I és per això que volem la Generalitat. Perquè a casa nostra Generalitat vol dir govern net, designat pel poble, amb la confiança de poble. Tot al revés del franquisme.

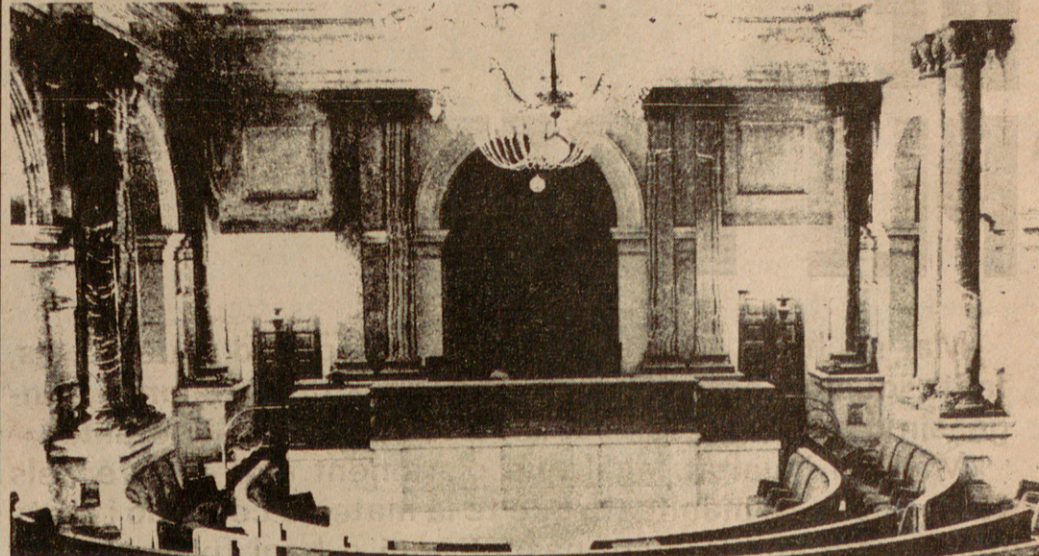
JUSTÍCIA I DIGNITAT

En segon lloc, la reivindicació de la Generalitat és la reivindicació de l'eficàcia enfront de la inèpcia de l'oligarquia burocràtica que des del 1939 hem estat patint. La tradició que reivindicuem és la d'homes dedicats al servei del país que en poc temps realitzaren, en tots els ordres, una tasca ingent al servei de Catalunya i especialment de les seves classes populars. És també la reivindicació de la justícia, de la igualtat davant la llei, de la fraternitat autèntica. La Generalitat no pot fer el miracle d'esborrar de cop i volta les classes. Però és el primer pas cap aquesta societat més justa i més igualitària que per tots els que formem Esquerra de Catalunya constitueix el nord de la nostra actuació.

En tercer lloc, la reivindicació de la Generalitat és la reivindicació de la dignitat. L'autogovern de Catalunya és la condició prèvia per recuperar la nostra dignitat d'homes lliures, perquè en un país subjugat, les llibertats personals, si és que existeixen, queden automàticament buides de contingut. Reivindicuem la llibertat de Catalunya perquè tots els que hi vivim poguem ésser ciutadans amb plens drets i no súbdits d'un poder estrany. I també perquè aquesta solidaritat indestructible que ens lliga a tots els altres pobles d'Espanya pugui brollar per fi amb la força i la puresa d'un sentiment autèntic i espontani.

Perquè pugui prendre cos la Catalunya solidària i fraterna a que aspirem, visca la Generalitat de Catalunya!

HERIBERT BARRERA

El Parlament de Catalunya, ara buit després de 40 anys de feixisme, espera el dia que els representants del poble hi tornin.

Estem vivint uns moments trascendentals per al nostre futur i el dels nostres fills.

Volem l'Estatut! Aquesta ha estat una consigna política que fins ara havia unit a les distintes forces polítiques i socials de Catalunya i que ha calat profundament en el nostre poble, tal com ho demostren les grans mobilitzacions de l'11 de setembre i del dia de Sant Jordi.

Ara tenim la possibilitat històrica de fer realitat aquesta demanda, aquesta exigència del nostre poble. Tot depèn de que assumim conseqüentment la defensa d'aquests objectius, és a dir, la defensa de la nostra capacitat d'autogovern.

I si per a totes les classes treballadores la consecució d'uns Estatuts d'Autonomia representa una gran conquesta en tots els aspectes, la classe obrera en concret és la més interessada en que la Generalitat, amb totes les seves institucions, sigui aviat una realitat a Catalunya.

Això és així perquè la classe obrera té arrelats uns profunds sentiments democràtics demostrats a bastament en la llarga lluita contra la dictadura feixista. I si la classe obrera necessita i exigeix les llibertats democràtiques, igualment i encara amb més força si pot ser, exigeix la llibertat de tot un poble que durant 40 anys ha estat privat de tots els drets com a tal i que s'ha vist oprimir per la mateixa dictadura feixista.

VOLEM SEMBRAR LA DISCÒRDIA ENTRE ELS OBRERS

Avui, determinats partits que s'anomenen obrers però que han abandonat la lluita pels Estatuts d'Autonomia, intenten apartar precisament importants sectors de la classe obrera de la lluita per la Generalitat per a Catalunya, escudant-se en que molts treballadors no han nascut a Catalunya, al·legant aquests neolerruixistes que la implantació d'uns Estatuts d'Autonomia seria perjudicial per a la classe obrera i especialment per als emigrants, perquè els confirmaria com a ciutadans de segona categoria.

Nosaltres des d'aquí denunciem l'actitud reaccionària dels partits que actuen d'aquesta manera perquè aquesta política només busca intentar apartar a la classe obrera de la lluita per l'autonomia de Catalunya i, a més, pretén sembrar la discòrdia entre els mateixos treballadors, dividint-los en dues parts: catalans i emigrants.

ELS TREBALLADORS, AL FRONT DE LA LLUITA PER L'ESTATUT

És precisament per això que hem de comprendre la transcendència tan gran que té la consecució d'aquest Estatut d'Autonomia.

Si avui hi ha desconfiances i recels és degut fonamentalment a la privació de drets que sofreix el poble català, i és precisament l'oligarquia centralista la causant d'aquesta opressió. Únicament la igualtat de drets de tots els pobles d'Espanya podrà restablir unes veritables bases de confiança mútua, de solidaritat i d'unitat entre tots.

Aquí a Catalunya, cal que tots els obrers, sigui quin sigui el nostre lloc de naixença, però que avui estem a Catalunya i que per tant som catalans perquè ho és el que viu, treballa i estima aquesta terra, ens unim com una pinya i ens posem al capdavant de la lluita per la consecució dels drets de tot un poble, és a dir, per la conquesta de l'Estatut.

I si a la classe obrera li interessa l'Estatut més que a ningú, no és per una posició romàntica o idealista, sinó perquè amb aquesta ferma posició estem forjant la unitat de tot el poble català per defensar els seus interessos davant els monopolis i la banca.

Una classe obrera que no defensi conseqüentment (tant al carrer com en unes eleccions) la llibertat del seu poble contra l'opressió és una classe proletària que es desqualifica, s'incapacita per a dirigir el procés de fer avançar tot el poble cap al socialisme.

POSAR FI A L'OPRESSIÓ NACIONAL

L'Estatut d'Autonomia ha es-

tat fins ara la forma més avançada d'autogovern per a Catalunya. Tot el que va representar tant en l'especte polític com en el social i econòmic pel nostre poble té un valor històric enorme i innegable i està a l'abast de qualsevol que vulgui informar-se sobre l'obra realitzada per la Generalitat els anys 30. Però no volem parlar d'un gloriós passat, sinó d'un present i d'un futur lluminós que tenim a l'abast de la mà.

La Generalitat significa avui un primer pas per resoldre l'opressió nacional que sofreix Catalunya i establirà la igualtat de drets entre tots els ciutadans que viuen i treballen a Catalunya garantint que no hi hagi discriminacions ni marginacions pel lloc de naixement de cada ciutadà.

S'instaurarà la cooficialitat dels dos idiomes (català i castellà) a fi d'eliminar el relegament i la marginació que fins ara ha estat patint l'idioma de tot un poble privat de drets.

La Generalitat significarà també l'existència d'unes institucions i organismes com el Parlament, el Govern Autònom, el Tribunal de Cassació, la Hisenda, etc. en els que estarà àmpliament representada la classe obrera, junt amb totes les classes treballadores que des d'allí faran sentir la seva veu i defensaran en unes condicions molt favorables els seus interessos.

En definitiva, des de tots els punts de vista, avui la conquesta dels Estatuts d'Autonomia és no sols una necessitat històrica d'un poble que vol recobrar la seva pròpia entitat i la seva dignitat nacional, sinó que a més aquesta conquesta comportarà uns enormes avantatges materials i socials per a les classes treballadores.

És per tot això que avui més que mai hem de dir «Volem l'Estatut» i el volem ara i no en un demà indefinit. I el volem ara per nosaltres i els nostres fills.

Visca Catalunya lliure i democràtica.

MANUEL GRACIA

Pujol no vol un debat amb Barrera

El proppassat divendres, el nostre primer candidat, Heribert Barrera, fou convidat a un debat públic amb López Rodó (Alianza Popular). El tema a debatre era l'Estatut d'Autonomia. El Sr. Barrera s'hi negà, però instà als organitzadors a preparar aquest debat amb el Sr. Jordi Pujol, perquè amb Alianza Popular és molt el que ens separa, són ideologies molt diferents, i ni nosaltres convencerem als ja adictes a Alianza Popular ni el Sr. Rodó tampoc convenceria als nostres.

Els organitzadors ens van dir que ja ho havien pensat de fer un debat públic entre els Srs. Pujol i Barrera, però que el Sr. Pujol s'hi negà. Naturalment que el Sr. Pujol no es pot enfrontar públicament amb nosaltres en un tema com el de l'autonomia. Què diria el conegut banquer català de la seva participació en la comissió dels 9, de la seva No participació en l'Organisme Consultiu al voltant del nostre President Sr. Tarradellas, de la seva abstenció en la II.ª Sessió Plenària de l'Assemblea de Catalunya quan s'acordà constituir amb els diputats i senadors democràtics elegits, una Assemblea de Parlamentaris presidida pel President Tarradellas. «Catalunya ha de guanyar» és l'eslògan que tan veiem pel carrer i que defensa el Sr. Pujol, és pura demagogia electoral, ja que sinó el Sr. Pujol hagués acceptat el repte, però hi ha altres interessos abans que Catalunya per a la Gran banca.

El Sr. Barrera està disposat quan sigui i on sigui a aclarir a tots els homes i dones de Catalunya qui realment defensa l'Estatut d'Autonomia. Esquerra de Catalunya renova el repte al Sr. Jordi Pujol a fi que si no té res que amagar, sobre la seva política respecte als drets nacionals de Catalunya accepti un debat públic amb el nostre primer candidat sobre l'Estatut d'Autonomia.

CRÒNICA DE LA CAMPANYA

MITING DELS PAGESOS

Ahir diumenge al migdia es celebrà a Vilanova de Bellpuig un míting de l'Esquerra de Catalunya al que hi eren convocats tots els pagesos de les Terres de Lleida. Els dies anteriors a la celebració de l'acte es va viure a totes les comarques, especialment a l'Urgell, un gran ambient de suport a la nostra coalició en gran part degut a l'àmplia activitat propagandística desplegada pels pagesos d'Esquerra.

Després d'un minut de silenci en memòria dels caiguts per la llibertat, Fermí Vives va fer la presentació de l'acte, donant la paraula a Jordi Carreiras, que parlà sobre la situació política actual i l'alternativa unitària que Esquerra de Catalunya ofereix. Després Jaume Piqué disertà sobre els preus agraris que sols beneficien als monopolis i perjudiquen tant als pagesos com als consumidors. Antoni

Trepat va exposar els principals problemes del camp català i explicà les alternatives concretes que ofereix el programa d'Esquerra de Catalunya, que en definitiva «és un programa fet per vosaltres en la vostra lluita». M.ª Teresa Maig centrà la seva intervenció sobre la problemàtica de la dona pagesa fent una crida a que s'incorporessin a la lluita per la defensa dels seus drets. Agustí Villaroya, que fou molt aplaudit, explicà els avantatges que la Generalitat va suposar per tot el poble i especialment pels pagesos i clogué la seva intervenció amb la frase «Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, tornarem a vèncer, i ara toca vèncer».

Joan Grau, que va estar molt brillant a la seva intervenció, exposà l'essència i raó d'ésser d'Esquerra de Catalunya com a única alternativa unitària que s'ofereix a les clas-

ses populars de Catalunya, i la fe absoluta que té la nostra coalició en el poble, al qual donem compte de tots els nostres actes.

Abans de cloure l'acte, Andreu Rivadulla explicà en poques paraules els esforços que està fent la nostra coalició per tal de convocar un acte unitari el dia 12, per exigir el retorn del nostre President, Josep Tarradellas. El míting va concloure amb una gran ovació i el cant del nostre himne nacional «Els Segadors».

AVANCEM

Esquerra de Catalunya segueix avançant en el camí de presentació del nostre programa electoral per tot Catalunya, amb nombrosos actes als que hi assisteixen milers d'homes i dones de totes les comarques.

A l'Ametlla es celebrà el passat 3 de juny un acte al que

varen acudir unes quatre-centes persones, que es varen identificar en un ambient de gran entusiasme amb l'Esquerra, donant suport econòmicament al Front.

A Vandellòs, el mateix dia 250 persones varen aplaudir les diverses intervencions, especialment quan es feu referència a les centrals nuclears, sobre les que tant la població tarragonina com Esquerra de Catalunya estan en contra.

Al barri de la Sagrada Família de Barcelona es va fer la presentació de l'Esquerra diumenge, amb una assistència d'unes mil cinc-centes persones que en un centenar de vegades aplaudiren interrompint els oradors: Joan Anton Sánchez Carreté, Joan Domingo Linde, Anna Mercadé i Heribert Barrera.

L'ESQUERRA EN FESTES

Esquerra de Catalunya va or-

ganitzar aquest cap de setmana un seguit de festes populars dins la campanya de presentació als barris de Barcelona.

A les cotxeres de la barriada de Sants s'inicià a les 12 hores de dissabte un festival infantil al que varen assistir unes vuit-centes persones, sobre tot nens i mares. Fins la 1,30 del migdia es varen realitzar jocs i una obra de teatre per als infants. A les 7 de la tarda es va celebrar un míting al que varen assistir unes quatre mil persones, que varen aplaudir tots els oradors i cridar «Visca l'Esquerra de Catalunya». En finalitzar el míting, va començar el recital en el que varen actuar diversos cantants, seguint un ball popular fins la una de la matinada.

A Verdum es va celebrar al camp de futbol de Les Ro-

quetes un partit entre els equips «Units per vèncer» y «Banca Choro», guanyant el primer per tres a dos. Fou l'inici d'una festa a la que assistiren 1.500 persones que a les 7 del vespre varen aplaudir els oradors de l'Esquerra. Un veí va explicar la problemàtica del barri i l'alternativa que hi dona l'Esquerra.

Ahir a la tarda a la Rambla de Vilafranca del Penedès tingué lloc una festa d'Esquerra de Catalunya, en la que participaren més de 1.500 vilafranguins. En un entremig del ball es va fer una breu exposició de què és i què vol Esquerra de Catalunya, a càrrec de Joan Anton Sánchez Carreté, Anna Mercadé i Heribert Barrera.

Després continuà el ball, acabant l'acte la projecció de la pel·lícula «UNITS PER VÈNCER».

Avis urgent

La Comissió responsable de la promoció d'interventors i apoderats convoca tots els responsables de zona a una reunió informativa molt important dimecres, dia 8 de juny, a les 7 del vespre al local del carrer Nàpols, 114 baixos de Barcelona. Tots aquells ciutadans que estiguin disposats a ser interventors, apoderats o col·laboradors d'Esquerra de Catalunya el dia 15 de juny, que enviïn urgentment les seves dades (segons s'especifica en els fulls que s'han repartit profusament i en els quadres publicats a aquesta mateixa plana en els números anteriors) a carrer Nàpols, 114 baixos de Barcelona (13), Rambla, 25 entresol de Girona, Rambla Aragó, 33, 1-1 de Lleida, i Tercio Montserrat, 16, 1-1 de Tarragona. Per a ser interventor, apoderat o col·laborador no cal ser militant de cap partit polític.

Votar per correu

Els qui vulguin votar per correu perquè tinguin **DIFICULTATS DE DESPLAÇAMENT**, el dia de la votació poden passar pel C/. Nàpols, 114 baixos, tan aviat com puguin, o per la seu de cada zona d'Esquerra de Catalunya.
C/. Nàpols, 114, baixos. Tels. 226 08 16 226 18 87.

Els locals de l'Esquerra

- BARCELONA
- BON PASTOR: Passatge Enric Sanchis, 7. Tlf. 251 02 72.
- NOU BARRIS: Bar «Nueva Era». Carrer Batllori (van de Via Júlia).
- ZONA SUR: Plaça de les Beates, 3, 4. Tlf. 310 28 05.
- ZONA CENTRE: Progrés, 25.
- CLOT: Llagostera, 28, entresol 3.ª. Tlf. 356 31 14.
- GRÀCIA: Maspons, 5, baixos.
- POBLE NOU: Venèçuela, 167, ent. 2.ª
- SAGRADA FAMÍLIA: Bar «Las Tapas». Nàpols, 314.
- L'HOSPITALET: Ingeniero Moncunill, 67, baixos. Tlf. 240 41 79.
- SANTA COLOMA DE GRAMENET: Alella, 6, baixos.
- BADALONA: Ignasi Iglésias, 7-9, baixos.
- VILADECANS: Carrer del Sol, 9. Tlf. 658 21 89.
- SANT BOI DE LLOBREGAT: O'Donell, 46, 2on., 1.ª. Tlf. 661 46 51.
- SABADELL: Sant Quirze, 21, 3.ª. Tlf. 296 17 9.
- MATARÓ: Marathon, 5, 2on. C.
- CORNELLÀ: Feliu i Codina, 14-16. Tlf. 377 25 97.
- VIC: Virrei Avilè, 35, 1.ª.
- GIRONA: Rambla Llibertat, 25, 1.ª. Tlf. 201 19 9.
- LLEIDA: Rambla Aragó, 33, 1.ª. Tlf. 224 49 2.
- AIGUAFREDA: Victòria, 50, 6.ª. 2.ª.
- MÓRA LA NOVA: Mendizábal, 38. Tlf. 40 07 15.
- TARRAGONA: Tercio Montserrat. 16. Tlf. 21 69 91

VOTA
ESQUERRA
DE
CATALUNYA
FRONT ELECTORAL DEMOCRÀTIC

AGENDA

DILLUNS, 6 de JUNY

- CAÇA DE LA SELVA (Gironès) - Cinema Nacional - 12 h.
- MAÑNOU (Maresme) - Camp polideportivo - 19 n.
- GAVA (Baix Llobregat) - Parque Municipal: Parc Lluc - 19 h.
- FLIX (La Ribera) - Pista polideportiva - 19'30 h.
- SABADELL (Vallès Occidental) - Local parroquial Iglesia Sta. Creu Plaza Triana - 20 h.
- TRINIDAD-BARCELONA (Barcelonès) - Centro Social - 20 h.
- SANTA MARIA DE BARBERA (Ripollès) - Pabellón Municipal - 20'30 h.
- LLANÇA (Alt Empordà) - Centro Cultural - 21 h.
- LLAGOSTERA (Gironès) - Casino - 21'30 h.
- LLEIDA (Segrià) - Cooperativa Agrícola Práctica - 21'30 h.
- MOLINS DE REI (Baix Llobregat) - Foment Cultural i Artístic - 21'30 h.
- BELLVER DE Cerdanya (Cerdanya) - Cine Nou - 22 h.
- ARTESA DE SEGRE (La Noguera) - Cine Catalunya - 22 h.
- BARCELONA (Barcelonès) - Sala Claret, C/. Lluïa, 5 - 22 h.
- LA CAVA (Baix Ebre) - Cinema Montecarlo - 22 h.
- DIMARTS, 7 de JUNY**
- L'HOSPITALET DEL LLOBREGAT (Barcelonès) - Cine Lumiere - 20 h.
- LA RAPITA-SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS (Alt Penedès) - Sala de Espectáculos de la Sociedad La Rapiense - 21'30 h.
- PUIGCERDA (Cerdanya) - Casino Ceretà - 21'30 h.
- ALMACELLES (Segrià) - Teatro Principal - 22 h.

- POBLA DE SEGUR (Pallars Jussà) - Cine Avenida - 22 h.
- RIPOLL (Ripollès) - Cine Condal - 22 h.
- BELLPUIG D'URGELL (L'Urgell) - Cine Goya - 22 h.
- CASTEL·LI DE ROSANES (Baix Llobregat) - Sociedad Cultural «Almuniense» - 22'15 h.
- LA SELVA DEL CAMP (Baix Camp) - L'Ateneu - 20'30 h.
- DIMECRES, 8 de JUNY**
- SABADELL (Vallès Occidental) - Pabellón de deportes - 19 h.
- SANT BOI DEL LLOBREGAT (Baix Llobregat) - Casa de la Cultura - 19 h.
- SANTA PERPETUA DE LA MOGUDA (Vallès Occidental) - Pabellón Municipal - 19'30 h.
- CERDANYOLA DEL VALLES (Vallès Occidental) - Fronton Municipal - 20'30 h.
- BADALONA (Barcelonès) - Campo de Futbol L'Artiguense - 21 h.
- PUIGDALBER (Alt Penedès) - Centro Recreativo - 21'15 h.
- GRÀCIA-BARCELONA (Barcelonès) - Lluïsos de Gràcia - 22 h.
- IGUALADA (Anoia) - Piscina Municipal Cuberta - 22 h.
- PLA DEL PENEDES (Alt Penedès) - Sociedad Recreativa - 22'15 h.
- GRAN REVETLLA - DIMECRES dia 8 a les 10 h. del vespre
- MERCAT DE LES FLORS (carrer Lleida davant el Palau d'Esports)
- Organitza: **ESQUERRA DE CATALUNYA**
- DONA PELS TEUS DRETS - MITING - **ESQUERRA DE CATALUNYA**
- Palau d'Esports dia 8 a les 19 h.
- Amb l'actuació final de Marina ROSSELL i M.ª del MAR BONET.

EL POBLE CATALÀ PER LA LLIBERTAT SENSE EXCLUSIONS

Recital Unitari amb: Lluís LLACH. M.ª del MAR BONET. Marina ROSSELL. Ramon MUNTANER. Lluís MIQUEL i els 4 z

Al camp de futbol EUROPA. DIMARTS, 7 de JUNY a les 10 h. de la nit. Organitza: **ESQUERRA DE CATALUNYA, C.T.B., C.U.P.S., i F.U.T.**

ESQUERRA DE CATALUNYA
A LA TV I LA RADIO

Esquerra de Catalunya-Front Electoral Democràtic té els seus espais electorals gratuïts distribuïts així:

- TELEVISIÓ. Dia 7 dimarts a les 13'40.
- Dia 10 divendres a les 19'45.
- RÀDIO. R. Juventud. Dia 6 dilluns a les 11'30, i dia 9 dijous (no està fixada l'hora)
- R. Quatre. Dia 7 dimarts a les 12'45, i dia 10 divendres a les 17'30.
- R. Peninsular. Dia 7 dimarts a les 13'15 i dia 10 divendres a les 17'30.
- R. Nacional de España. Dia 7 dimarts a les 13'20, i dia 10 divendres a les 18'30.

Als programes informatius catalans es dona informació gratuïta del nostre front electoral. També s'inclou informació sobre Esquerra de Catalunya als espais gratuïts dels informatius estatals del Frente Democrático de Izquierdas.